

næstsidste Prioritet eller saa omtrent — der er et Par senere Prioriteter, men paa mindre Beløb — de i England i 1849 og 1850 afsluttede Laan, hvert til Beløb af 800,000 Pstr., ere. Nu vil det være i ærede Medlemmers Erindring, at vi i afvigte September Maaned opfagde det ene af disse Laan til Udbetaling. Da jeg havde været af den Formening, at det kunde have været fordelagtigt for os at lade den Deel, der eiedes i England, gaae over til et 4 pCt. Papir, erkyndigede jeg mig derom, og kom til den Overbeviisning, at det saa at sige eenstemmigt vilde være blevet accepteret at modtage en kongelig dansk Obligation paa 4 pCt. i Betaling for de 5 pCt. Obligationer. Dette var altsaa en Kapital, som stod, jeg kan ikke saa nøie sige, hvilket Nummer efter første Prioritet, men det var meget, meget langt ude, paa tiende eller tolvte Prioritet eller saa omtrent. Jeg mener, at dette maa kunne godtgjøre, at man der ikke har taget meget Hensyn til, om det var første eller sidste Prioritet, og jeg sætter min Paastrand mod det ærede Medlems. At jeg forøvrigt i Statshusholdningen ønsker indført ligesaa god Defononi, som der iagttages af Private, følger af sig selv, men hvorledes det ærede Medlem kan sammenligne denne Bestræbelse med det Forhold, hvorom her er Tale, seer jeg ikke ret vel. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavn (L. C. Larsen) har fulkommen Ret i det, han oplæste betræffende Udbetaling af Coupons, men denne Bestemmelse er ikke saa tydelig og simpel, som jeg mener er fornødent for at gjøre disse Coupons til, hvad jeg kaldte Smaasædler, og derfor kan det ikke ske, at det udtrykkelig erklæres.

Oppermann: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsbogsmand har talt to Gange, men jeg antager ikke, at Thinget vil have Noget imod, at Ordet atter gives ham for en kort Bemærkning.

Oppermann: Den ærede Rigsbogsmand (M. Sage) har ikke imødekomet mit Ønske om at prøve paa at overbevise mig ved Grunde, thi et Exempel er ikke altid det, som passer til

det Bestaaende. Jeg kunde ogsaa anføre et Exempel, der vilde tale for den af mig foresatte Anskuelse og mod det ærede Medlems Paastrand, men jeg skal ikke nærmere gaae ind derpaa.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

Bable: Jeg skal tillade mig at foreslaae Medsættelsen af et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Oppermann: Jeg vil tillade mig at høre, at jeg ikke troer, at en Sag, der foreligger saa klart som denne og tillige har været Gjenstand for gjentagne Debatter i de lovgivende Forsamlinger, egner sig til, at Thinget gjør særligt Krav paa Medlemmers Tid og Kræfter ved at nedsætte et Udvalg.

Bable: Maa skee jeg maa bemærke, at Folkethinget netop er en Forsamling, som nærmest skal behandle finansielle Love, og om derfor denne Sag ogsaa er bleven behandlet i andre Forsamlinger, kan det dog være, at Folkethinget havde sin Betragtning af Sagen, som gjorde, at det kunde behandle den paa en anden Maade, end de andre Forsamlinger have gjort; paa Grund heraf maa jeg fastholde mit Forslag om et Udvalgs Nedsættelse.

M. Sage: Maa skee jeg tør gjøre opmærksom paa, at Folkethinget har sin fulde Ret til at høre sig om Sagen, til at foretage med den, hvad det vil, til at stille hvilke Endringsforslag det vil, og at et Udvalg ikke kan træde istedetfor Folkethinget. Alt, hvad der findes her i dette Lovforslag, synes at være saa simpelt og klart, at der ikke kan være nogen Anledning til, som det ærede Medlem har foreslaaet, at nedsætte et Udvalg, altsaa følge en anden Fremgangsmaade end at lade Sagen gaae den almindelige Gang. Det er vistnok kun de mere indviklede og sær vanskelige Sager, hvori Folkethinget kan ønske at see et Udvalgs Grunde bragte frem, og jeg kan derfor